

sygn. akt: I C 800/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 10 grudnia 2012 roku

Sąd Rejonowy w Zgorzlecu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Marek Tęcza

Protokolant Aneta Adamowicz

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2012 roku

w Z.

sprawy z powództwa **Skarbu Państwa – Funduszu Pracy reprezentowanego przez Starostę (...)**

przeciwko **A. Z.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **A. Z.** na rzecz strony powodowej **Skarbu Państwa – Starosty (...)** kwotę **26.000, zł (dwadzieścia sześć tysięcy złotych)** z ustawowymi odsetkami od 19 sierpnia 2008 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące żądanie co do odsetek oddala,

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę **2.400, zł** (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego **A. Z.** rzecz **Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego z Z.** kwotę **1.300, zł** (jeden tysiąc trzysta złotych) tytułem kosztów procesu od których uiszczenia strona powodowa była zwolniona.

sygn. akt: I C 800/12

UZASADNIENIE

Strona powodowa Skarb Państwa – Funduszu Pracy reprezentowany przez Starostę (...) wystąpił z pozwem o zapłatę kwoty 26.000, zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 sierpnia 2008 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.400, zł. W uzasadnieniu żądania wskazała, że umową z 30 maja 2008 roku nr (...) strona pozwana zobowiązała się do zrefundowania w kwocie 26.000, zł pozwanemu kosztów wyposażenia lub doposażenia dwóch stanowisk pracy przeznaczonych dla skierowanych osób bezrobotnych. Pod rygorem zwrotu otrzymanych środków pozwany zobowiązał się do zatrudnienia osób bezrobotnych skierowanych przez Urząd Pracy, utrzymywania przez dwa lata określonego w umowie poziomu zatrudnienia, informowania Starosty (...) w terminie 7 dni o każdym przypadku wcześniejszego rozwiązania umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym, niezwłocznego zatrudnienia następnego skierowanego bezrobotnego oraz dokumentowania faktu utrzymywania wymaganego poziomu zatrudnienia przez okres trwania umowy. Strona powodowa wypłaciła pozwanemu, w dniu 19 sierpnia 2008 roku, kwotę 26.000, zł. Według strony powodowej pozwany jednak nie wywiązał się należycie z umowy i 14 lutego 2011 roku wystosowała do pozwanego pismo o rozwiązaniu umowy. Wobec skutecznego rozwiązania umowy powstał po stronie pozwanego obowiązek zwrotu środków uzyskanych w ramach refundacji w kwocie 26.000, zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wypłaty

środków to jest od 19 sierpnia 2008 roku, co wynika z postanowień łączącej strony umowy oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 21 listopada 2005 roku w sprawie szczegółowych warunków i trybu dokonywania refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla kierowanego bezrobotnego, przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej oraz form zabezpieczenia zwrotu otrzymanych środków. Wobec braku zwrotu wskazanych środków strona powodowa uznała przedmiotowe powództwo za w pełni uzasadnione i konieczne. W toku postępowania strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu wskazując, że zarzuty pozwanego są chybione bowiem postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu, na które powoływał się pozwany, zostało uchylone i wniosek strony powodowej został oddalony, tym samym nie dysponuje ona tytułem wykonawczym. A ponadto podniosła, że zasadność rozwiązania umowy z pozwanym była już przedmiotem rozważań Sądu Rejonowego w Zgorzelcu oraz Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze, tym samym prowadzenie ponownych rozważań jest zbędne.

W odpowiedzi na pozew powód wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że w dniu 09 lipca 2008 roku w oświadczeniu złożonym przed notariuszem poddał się egzekucji co do kwoty 26.000, zł (rep. (...)) Aktowi temu została nadana klauzula wykonalności i strona powodowa jako wierzyciel wszczęła egzekucję w sprawie Km 114/12, w wyniku którego został zajęty rachunek bankowy pozwanego. Wobec powyższego stwierdził on, że wydanie wyroku w tej sprawie doprowadziłoby do posiadania przez stronę powodową dwóch tytułów wykonawczych i możliwości prowadzenia dwóch odrębnych postępowań egzekucyjnych. Ponadto pozwany wskazał, że podane przez stronę powodową przyczyny rozwiązania umowy są nieprawdziwe. Zdaniem pozwanego wywiązał się on z umowy, ponieważ zatrudniał pracowników do momentu aż upłyną dwa lata pracy dla każdego z nich. Ponieważ umowa została rozwiązana, więc strony powinny zwrócić to co sobie świadczyły, ponieważ pozwany ma zwrócić refundację Fundusz Pracy również powinien dokonać zwrotu świadczenia, a wykonanie tego obowiązku tylko przez jedną stronę, zdaniem pozwanego, jest sprzeczne z treścią umowy oraz z zasadami współżycia społecznego. W piśmie procesowym złożonym w sądzie w piątek 07 grudnia 2012 roku, które zostało załączone do akt 11 grudnia 2012 roku pozwany podtrzymał swoje stanowisko odnośnie niezasadności rozwiązania umowy i podkreślił, że podnoszone przez niego kwestie nie były przedmiotem rozważań Sądu Rejonowego w Zgorzelcu oraz Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze.

W toku postępowania sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 maja 2008 roku Skarb Państwa – Funduszu Pracy reprezentowany przez Starostę (...) zawarł z A. Z., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) w Z., umowę nr (...) w sprawie refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy tworzonego w ramach programu regionalnego „Wsparcie przedsiębiorców w regionie – Przedsiębiorca”. W myśl postanowień umowy A. Z. miał otrzymać refundację 95 % kosztów wyposażenia lub doposażenia dwóch stanowisk pracy dla skierowanych przez Powiatowy Urząd Pracy w Z. osób bezrobotnych w wysokości 26.000, zł. Refundacja dotyczyła dwóch stanowisk pracy: stolarza oraz murarza, na które wydatki określono jako 28.000, zł natomiast okres utrzymania stanu zatrudnienia jako dwa lata. Umowy o pracę ze skierowanymi bezrobotnymi miały zostać zawarte najpóźniej od 01 lipca 2008 roku. W dniu 01 lipca 2008 roku aneksem nr (...) strony umowy wydłużyły okres na zatrudnienie skierowanych bezrobotnych do dnia 14 lipca 2008 roku.

dowód: umowa nr (...) z 30 maja 2008 roku k. 6-11, 16, wypis aktu notarialnego z 09 lipca 2008 roku rep. (...)

A. Z. w myśl postanowień § 7 umowy złożył, w dniu 09 lipca 2008 roku w kancelarii notarialnej G. T. w Z., oświadczenie w formie aktu notarialnego rep. A nr 3673/2008, o poddaniu się egzekucji w trybie art. 777 § 1 punkt 5 kpc co do zapłaty 26.000, zł w celu zabezpieczenia zwrotu udzielonej przez Powiatowy Urząd Pracy w Z. refundacji kosztów wyposażenia i doposażenia dwóch stanowisk pracy dla skierowanych bezrobotnych. W dniu 19 sierpnia 2008 roku przekazano A. Z. kwotę 26.000, zł na koszty wyposażenia i doposażenia stanowisk pracy. Aneksem z 03 marca 2009 roku strony zmieniły postanowienia umowy dotyczące przedstawiania oświadczeń potwierdzających utrzymanie stanu zatrudnienia.

dowód: umowa nr (...) z 30 maja 2008 roku k. 6-11, 16, wypis aktu notarialnego z 09 lipca 2008 roku rep. A nr 3673/2008 k. 23-25, potwierdzenie przelewu z 19 sierpnia 2008 roku k. 17 (oraz k. 10 akt Sądu Rejonowego z Z. I Co 694/11), aneks do umowy z 03 marca 2009 roku k. 12-13;

Wobec niewywiązywania się przez A. Z. z postanowień § 5 umowy pismem z 14 lutego 2011 roku Starosta (...) reprezentujący Skarb Państwa – Fundusz Pracy, w imieniu którego działał dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w Z. na podstawie § 6 ust. 2 umowy odstąpił od niej. Równocześnie zobowiązał pozwanego do zwrotu w terminie 30 dni kwoty 26.000, zł wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia uzyskania środków.

dowód: umowa nr (...) z 30 maja 2008 roku k. 6-11, 16, oświadczenie o rozwiązaniu umowy z 14 lutego 2011 roku z potwierdzeniem odbioru k. 14-15, wyrok Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 12 października 2011 roku w sprawie I C 105/11 oraz wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z 28 czerwca 2012 roku w sprawie II Ca 304/12 k. 125 i 206 akt sprawy I C 105/11;

Na wniosek z dnia 22 marca 2011 roku Sąd Rejonowy w Zgorzelcu, w sprawie I Co 694/11, postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2011 roku nadał § 2 aktu notarialnego z dnia 09 lipca 2008 roku rep. (...)klausulę wykonalności. Na tej podstawie Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu M. R. wszczęła w sprawie Km 114/12 postępowanie egzekucyjne przeciwko A. Z., które następnie postanowieniem z dnia 18 czerwca 2012 roku zostało umorzone wobec oddalenia wniosku wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu, w wyniku rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze, w sprawie II Cz 267/12, zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w Zgorzelcu.

dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego Km 114/12 k. 26, postanowienie Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z 16 maja 2012 roku w sprawie II Cz 267/12 k. 46-47 akt sprawy I Co 694/11, odpis postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu M. R. z dnia 18 czerwca 2012 roku w sprawie Km 114/12;

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie jako uzasadnione należało uwzględnić. Podstawą roszczenia były przepisy obowiązującego w chwili zawarcia umowy Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 21 listopada 2005 roku w sprawie szczegółowych warunków i trybu dokonywania refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej oraz form zabezpieczenia zwrotu otrzymanych środków. Stan faktyczny został ustalony na podstawie załączonych przez strony dokumentów, które nie były kwestionowane, a jedynie odmiennie interpretowane. Pozwany w toku postępowania podnosił, że do rozwiązania umowy doszło w sposób nieuzasadniony, a ponadto wskazał iż strona powodowa dysponuje już tytułem wykonawczym uprawniającym do egzekucji roszczenia wynikającego z tego samego stosunku prawnego. Kwestia skuteczności rozwiązania umowy była przedmiotem rozpoznania w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Zgorzelcu w sprawie I C 105/11, a następnie w wyniku apelacji przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze w sprawie II Ca 304/12. W wyniku powyższych postępowań prawomocnym wyrokiem stwierdzono, że rozwiązanie umowy z 14 lutego 2011 roku dokonane przez stronę powodową (w niniejszym postępowaniu), było skuteczne i uzasadnione ponieważ pozwany nie wykonał obowiązków określonych w § 5 umowy. Tym samym przytaczane przez niego w pismach procesowych argumenty dotyczące bezzasadnego wypowiedzenia umowy, które naruszyły zasady współzycia społecznego, stanowią pozbawioną podstaw polemikę z prawomocnymi orzeczeniami sądów i nie mogły podważyć skuteczności rozwiązania umowy wiążącej strony. Wobec powyższego sąd przyjął, że doszło do rozwiązania umowy z przyczyn leżących po stronie pozwanego, który nie informował strony powodowej o rozwiązaniu ze skierowanym bezrobotnym stosunku pracy w terminie 7 dni, a przerwy w zatrudnieniu trwały dłużej niż 30 dni. Tym samym, mając na uwadze postanowienia § 6 umowy, pozwany był zobowiązany do zwrotu w ciągu 30 dni, od dnia otrzymania wezwania od Urzędu Pracy, otrzymanej refundacji wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia uzyskania środków. Pozwany nie kwestionował wypłacenia mu refundacji i otrzymania kwoty 26.000, zł, ponadto okoliczność ta została potwierdzona załączonym do pozwu wyciągiem bankowym (k. 17), z którego wynika że w dniu 19 sierpnia 2008 roku otrzymał on kwotę 26.000, zł tym samym po skutecznym rozwiązaniu umowy na podstawie przesłanek z § 6 umowy i wezwaniu go przez Dyrektora

Powiatowego Urząd Pracy w Z. miał on obowiązek zwrotu przyznanej refundacji. Bezsprzeczne w sprawie było, że refundacja zwrócona nie została, tym samym należało zasądzić kwotę 26.000, zł na rzecz strony powodowej.

Również zarzut posiadania przez stronę powodową drugiego tytułu wykonawczego uprawniającego do egzekucji roszczenia wynikającego z tego samego stosunku prawnego okazał się nieprawdziwy. Co prawda pozwany złożył oświadczenie w formie aktu notarialnego o poddaniu się, w trybie art. 777 § 1 punkt 5 kpc, egzekucji do kwoty 26.000, zł i Sąd Rejonowy w Zgorzelcu na wniosek strony powodowej w sprawie I Co 694/11 nadał aktowi notarialnemu w tym zakresie klauzulę wykonalności (na podstawie którego Komornik Sądowy przy Sadzie Rejonowym w Zgorzelcu M. R. wszczęła egzekucję w sprawie Km 114/12), to jednak wskutek zażalenia Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze postanowieniem z 16 maja 2012 roku, w sprawie II Cz 267/12, zmienił to postanowienie i oddalił wniosek. Jako podstawę wskazał brak niezbędnego w takim oświadczeniu określenia terminu, do którego wierzyciel może wystąpić o nadanie aktowi klauzuli wykonalności. W wyniku tego rozstrzygnięcia komornik postanowieniem z dnia 18 czerwca 2012 roku umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 114/12. Tym samym nie było przeszkód aby w przedmiotowej sprawie orzec obowiązek zapłaty kwoty stanowiącej zwrot przyznanej refundacji.

Mając na uwadze powyższe sąd zasądził od pozwanego A. Z. na rzecz strony powodowej Skarbu Państwa – Starosty (...) kwotę 26.000, zł z ustawowymi odsetkami od 19 sierpnia 2008 roku do dnia zapłaty, oddalając dalej idące żądanie co do odsetek. Strona powodowa domagała się zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 10 sierpnia 2008 roku, jednak zgodnie z treścią § 6 umowy, co zostało przyznane w uzasadnieniu pozwu, odsetki powinny być naliczane od dnia uzyskania środków. Przekazanie środków zostało wykazane załączonym do pozwu wyciągiem bankowym, z którego wynika, że środki zostały oddane do dyspozycji pozwanemu w dniu 19 sierpnia 2008 roku i dlatego od tego dnia zasądzone zostały odsetki ustawowe od kwoty 26.000, zł.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc zasądzając od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 2.400, zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 2 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1349 ze zm.). Ponadto, mając na uwadze, że strona powodowa była zwolniona od opłaty sądowej od pozwu sąd, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazał w punkcie IV wyroku ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego z Z. od pozwanego A. Z. kwotę 1.300, zł.